

Előfizetési árak:

Égőz évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Hgyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
kiadóhivatal:**

Főpiacz, a város
házzal szemben.

Hirdetések

Egy hasábos pet-
soronkint 5 kr-ával
számítatnak.

A kiegyezési tárgyalásokhoz.

Debreczen, január 7.

Miközben báró Bánffy Dezső miniszterelnök és Lukács László pénzügyminiszter programm szerint Bécsbe utazott a kiegyezési tárgyalások megkezdése végett; és miközben Bécsben még a modern procedendi megállapítása felett tárgyalnak: Láncezy Leó, mint a budapesti kereskedelmi és iparkamara elnöke egy memorandumot szerkesztett s irt alá, amely tisztán és világosan előadja a magyar ipar és kereskedelem kívánatait s iránymutatóul szolgál a magyar kormánynak arra nézve, miként kelljen a tárgyalások körül Magyarország érdekeit megvédeni. Magyarországon az önálló vámterület mellett csak egy jelentéktelen kisebbség tette magát észrevehetővé; ámde azok az elemek is, melyek a vám- és kereskedelmi szerződés megújítását kívánják, nem akarják ezt minden áron, hanem csak az alatt a feltétel alatt, hogy segítve legyen ama visszásság állapotokon, melyek az utolsó

szerződés tartama alatt kellemetlenül tették magukat érezhetővé.

Ő Felsége a minap, midőn a birodalmi tanács különböző pártokhoz tartozó tagjait fogadta, leplezetlenül kijelentette azt a kívánatát, hogy a szerződés Magyarországgal megújításék. — Éfélé figyelmeztetésre a korona részéről Magyarországon nincs szükség, mert itt a nemzet józanon gondolkodó többsége a szerződés megkötése mellett van és csak ama jogáhozragaszkodik, hogy Magyarország közgazdasági érdekei forma és lényeg szerint megóvassanak.

E kívánatnak teljes kifejezést ad a budapesti kereskedelmi és iparkamara emlékirata és a Láncezy Leó által aláírt okirat egy eléggé nem becsülhető értékes anyag.

A kvótát illetőleg a kamara erélyesen tiltakozik annak felemelése ellen és ami Magyarország részesedését a közös vámbevételekből illeti, a kamara a mostani arány fentartását mint minimumot követeli. Ez a két követelés conditio sine qua non-képen van felállítva, melynek teljesítése

nélkül tehát a szerződés megújítására gondolni sem lehet. A „Pester Correspondenz“ értesülése szerint ez a felfogás tökéletesen összevág a magyar kormányéval, csak hogy ez még egy további feltételt fűz a kiegyezési tárgyalások kezdetéhez, nevezetesen az osztrák kormány kötelező nyilatkozatát a valutarendezés dolgában és a készfizetések felvételére a határidő kötelező megállapítását. Mindazok után, amik eddig a kormány szándékai felől köztudomásra jutottak, kétségtelen, hogy báró Bánffy erélyesen fog eljárni és bizonyos, hogy Magyarország érdekei Bécsben a legmagasabb trón lépcsőin is kellő méltánylásra találtak, minthogy különben a király-büles beavatkozása az osztrák birodalmi tanács tagjai előtt elmaradt volna és ő Felsége bizonynyal alkalmat vett volna magának, hogy Magyarországot figyelmeztesse követelésének és igényeinek esetleg túlzott és jogtalan voltára.

A pénzügyi és közgazdasági érdekek mellett, melyeket a kiegyezési tárgyalások napirendre hoztak, — a melyeket az arra

TÁRGZA.

Január 11

A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti tárczája.

Irta: Jászberényi.

Valamint a magyar huszár a világ legelső katonája, ugy a jogászok a világ legszeretreméltóbb fiatal emberei. Az ő kedélyük világait nem tudják elhervasztani a nagy foliansok, poros akták, corpus juris, jogtörténet s több efféle specciesek. A komoly törekvésekkel egyesítik a vig órákat és éppen oly otthonosan érzik magukat a sima parketteken és parfümös levegőben, mint a kodexek szemrontó tanulmányozása közepett. A kellemest összekötik a hasznossal és az elme kiművelésével nem hagyják parlagon a szívet sem.

A farsangi szezon egyik kimagasló eseménye a jogász bál. Az első hirre valószínűs látzba jönnek azok, a kik még nem törölték le a kellemes időtöltések táblájáról: a tánczot. Hát még midőn a meghívó megérkezik! A kis leány arca kipirul az örömtől, a mama titkon örvendezik azon, hogy szemefénye lesz bizonyára a bálkirálynő, egyedül az apa komorodik el egy pillanatra, mert a tapasztalatok régen megtanították arra, hogy most az ő zsebével és erszényével szándékoznak ismerkedési estélyt tartani. Egy tekintet azonban a boldog gyermekre meglágyítja az apai szívet, a szeretet és édes apai érzés napsugara alatt megolvad a jégkéreg, a zseb megnyílik és nyomában meg-

jelennek a legkülönbözőbb báli kellékek, melyeknek megtekintésére nyájas leereszkedéssel meghívják a papát is.

Végre felvirrad a jogász-bál napja. Lázás tevékenység áll be a háznál. Még az ebéddel is keveset törődnek s nem ritkán pergelt levessel és tejberizskásával traktálják a papát, ki a megelőző év tapasztalataiból okulva előre megebédel valamelyik sörházba és otthon adja a nagylelkűt.

Az esti órákban megkezdődik a szemle a székekre, fautellekre, asztalokra kirakott báli kellékek felett. A borszeszes lámpa kékes lángja, mely felett egy hajsütő vas várakozik, megvilágítja a félhomályban lévő boudoirt. Szanaszét virágok, gazé darabok, hét gombos keztyük és Kielhauser produktumai hevernek. Csakhamar megérkezik a esokor is és megkezdődik az öltözködés, ahol már nem lévén ránk semmi szükség, nem is alkalmatlankodunk.

*

Fényes, szemkápráztató, tündéri fény az, mely bennünket körülvesz. Amit csak a nemes izlés a fáradhatatlan buzgalommal megalkothat, azt mind láthatjuk. Nincs itt hiány semmiben. Az arany ifjuság, a mi jogéletünknek egykor hatalmas oszlopai a fényesen megvilágított foyerben hódolatteljesen üdvözlik vendégeiket. És csakhamar virágos kertté válik a gyönyörű nagyterem és az ember érzi, hogy nemesak az égben, hanem a földön is vannak angyalok.

Amikor pedig megkezdődik a táncz,

valóságos gyönyör nézni a keringő párokat. Eledkedv sugárzik le az arczokról és mi magunk előtt látjuk ifjuságunk éveit, melyekben gond nélkül siklottunk végig a pao rosa illatától telített bálterem sima parkettein.

A debreczeni jogászbálok renoumeját régen megerősítették azok, akik ma már mint boldog apák járnak a bálókba. A mai jogász ifjuság csak az ő nyomukon halad, midőn a régi diesőségből nem enged egy hajszálat sem. Hetek óta fáradozik, agítál a rábeszélés fegyverével, hogy a január 11-iki jurista-bál méltó pendantja legyen a már más években lezajlottaknak.

Es mi már most megsughatjuk azoknak az aranyoskis lányoknak, fiatal mamáknak és szép menyecskéknek, hogy pompásan fognak mulatni a jogász-bálon. Mert a melyik mulatságnak olyan vezetői vannak, mint ez a rendezőség, ott már előre meglehet írni azt, hogy kivilágos kivirradtig fogunk tánczolni.

A figyelmes és udvarias rendezőség egy meglepetésben is fogja részesíteni a hölgyeket, de ezt nem árulom el, mert nem szeretném a buzgó bálelnököt magamra haragítani.

Egy epizód.

Egy unokatestvérem nagyanyja, néném nekem, amaz elragadó öreg ancien régime dámák egyike, minőket nem terem többé a mai kor. Hajdanta ragyogó szépség, és mint többszöri nagykövet neje, különböző udvaroknak sokat irigyelt, sokat megszólt esillaga volt. Imádta a fiatalságot és mi

hivatottaknak rendezniök kell, a korona nem ismeri félre a két állam kereskedelmi szövetségének politikai fontosságát sem. A két állam böles és felvilágosodott uralkodója előtt nem marad titok az a tarthatatlan helyzet sem, mely bekövetkezne akkor, ha Magyarország arra az utra szorítottának, amelyen aztán csak az önálló vánsorompó előtt állhatna meg. Nem szabad és ne is akarják Magyarországot közvéleményét arra kényszeríteni, hogy önálló vánterületet követelje s elérje, mert ez nem ugyan az 1867. kiegyezést, de a két állam jó és békés egyetértését igen is közlelől fenyegetné.

Magyarország követeléseivel jogon és igazságon alapulnak. E követelések érvényesítésében a kormány egy nagy, tömör és egyöntetű politikai pártra és a magyar nemzet nagy többségére támaszkodik. Böles mérsékléssel szilárdan el van határozva a kormány, hogy az ország érdekeit megvédi, a miniszterelnök határozottsága és erélye mellett ott áll Lukács pénzügyminiszter belátása és gyakorlati tapasztalata és az egész kabinet minden kétségen felül álló kötelességérzése. Megnyugvással várhatja tehát Magyarország a tárgyalások eredményét s nyugodt méltósággal kísérheti kormányának határozott eljárását.

— **Belföldi hírek.** (A zsidók felekezeti szervezkedése.) A budapesti zsidó hitközség tanástermében vásárnap a kerületi elnökök és hitközségi kiküldöttek fontos tanácskozást tartottak a zsidó vallásnak az

egyházpolitikai törvények és a recepezió folytán most már szükségessé vált egyseges szervezése ügyében. A bemutatott memorandum felkéri a minisztert, engedje meg egy ez év október havában tartandó egyetemes izr. gyűlés összehívását, mely azt vitatná meg, hogy a törvényesen bevett izraelita vallás összes felekezeti ügyeit és intézményeit saját közgeivel, önállóan, mi módon igazgassa és intézze. Az ülés nagy többsége elfogadta a memorandum felterjesztésére vonatkozó előadói javaslatot, mire határozatba ment, hogy egy küldöttség megy Wlassics Gyula miniszterhez és a memorandumot átadja neki. — (Kossuth Ferencz) ki az ünnepeket fivérénel, Nápolyban töltötte, szerdán érkezik Budapestre, hogy jelen legyen a pártnak az napon tartandó értekezletén. — (Az Ugron-Bihari affér.) Ugron Gábor segédei megtagadták a feltétlen elégtétel adást Bihari hírlapiról. Bihari segédei, Szatmári Mór és Dienes Márton befejezettnek jelentették ki az ügyet. Ugron Gábor tegnap délután elégteltelt kért Csávolszky Lajostól, az Egyetértés szerkesztőjétől. — (Vilmos császár Budapesten.) Vilmos, német császár, a millenniumi kiállítás alkalmával Budapestre jön. E hírt most illetékes helyről megerősítik. Vilmos császár, ha Budapesten nem találkoznék Károly román királlyal és nejevel, akik szintén meglátogatják ezredéves kiállításunkat, az esetben kirándulást tesz Bukarestbe és Sinaiában meglátogatja őket.

Az idealista.

Debreczen, január 7.

(—é—) Holnapután a képviselőház ismét fölveszi tárgyalásainak elejtett fonálát, hogy ott folytassa, ahol ezelőtt két hónappal is folytatta, t. i. a budget tárgyalásánál. Ebből a körülményből szembezőkő módon kitűnik, hogy két hónap alatt a Sándor-utcai palotában semmivel sem vitték előbbre az ország ügyeit.

Hogy ennek a stagnálásnak mi volt a

közvetlen és közvetett oka, azt fölőleges részletezni, mert hisz effelől a közvélemény tökéletesen tájékozódhatott a parlamenti tárgyalásokból. Csak azt kell konstatálnunk, hogy a költségvetés tárgyalásának elhuzódása valóságos parlamenti harcoknak a következménye, amely azonban teljesen elfajult, mert a budget ellenzői azt inparlamentáris fegyverekkel vívták. Most arról van a szó, hogy ez a harc legalább ideiglenesen megszűnjék s helyette békés menetű tárgyalások előzék meg az ezredéves ünnepélyeket. Azoknak tehát, akik a harcot vívták és szították, t. i. az ellenzéki pártoknak, ezután a békét kell kultiválniok, ha t. i. ezt épp oly komolyan akarják, mint eddig a harcot, s amint ezt gróf Apponyi Albert ideális ihletében elgondolta.

A szabadelvű-párt eddig sem csinált háboruságot s ez okból semmit sem kell változtatnia magatartásán. A nemzeti párt vezére tehát alaposan elhibázta azt, hogy béke szózatát kihez intézte, mert nem a szabadelvű-pártot, hanem az ellenzéket kellett volna fölőszólítania arra, hogy a millennium évében békés mederbe tereljék a parlamenti tanácskozásokat.

Amennyiben Apponyi békeszózatához nemcsak saját egyéni, hanem elvtársai felfogásából is merítette az impulzust, úgy az remélhetőleg nem fog viszhang nélkül maradni. Ennek már a legközelebbi napokban be kell válnia a budget tárgyalásának sima és gyors befejezése által. De ha ez be nem következik, akkor hiába írta meg a nemzeti párt karácsonyi czikkét és hiába jelentette ki a miniszterelnök, hogy a feléje nyújtott békejobbot elfogadja, minden a régiben fog maradni.

Ez esetben sem fogunk ugyan Ap-

fiuk tudtuk, hogy bál előtt a rokonság fiatal hölgyei rendesen beszélnek hozzá este, bálí toilletteiket bemutatni — s ily alkalommal belépve egy este a nagy Louis XV. salonba, hallám, amint egy sereg „első és másodéves“ menyecskének mondá:

— Már nem tudnak benneteket úgy szeretni, mint ahogy régen bennünket szerettek. Ti a családban egymás közt fecsérlitek el azt a szeretetreméltóságot, mit mi a világ számára tartottunk fenn és a világ imádott bennünket érte. Időnkint aztán valamelyikünk ama vak, határtalan, eszeveszett szenvedély tárgyává lett, mely ma ép oly legendaszerű dolog, mint a tengeri kigyó.

— De nagymama, milyen morál ez, amit ma prédikál! — kiáltá egyik szép unokája.

— Nem prédikálok, hanem konstátálok. Ha ma udvarolnak nektek, unalomból vagy romlottságból teszik, de nincs köztetek egy sem, kiért valaha hőstettet követettel valamely szerelmes. Nos, van-e?

— Hőstett! — Ki beszél manapság hőstettéről?

— Van-e köztetek csak egy is, kiért egy férfi kész lett volna meghalni?

— De nagymama! — meghalni!

— Ugy van meghalni! — No hát,

én, ki ma nyolezvankét éves vagyok, találkoztam ily emberrel s elmondom, hogyan, mikor történt. — Mi tudunk érezni és mulatni, és élvezni — mily vidám, derült és könnyű volt a mi ifjuságunk, mily izgalomteljes olykor — és mily regegyes!

— Óh, nagymama, beszéljen hát, mondjon el mindent, mindent! — káltának a fiatal asszonyok és közelébb tolták karzékeiket a finomkezü, mosolygó s mintegy a mult vizójába elmerült öreg dáma nagy zsölyéjéhez.

— Mindent? — sóhajtá; — no, azt már nem, de ama bizonyos kis kalandot elmondom. — Akkor esett meg, mikor 25 éves voltam és mint nagykövetné, egészégem érdekében, Nápolyban töltöttem néhány hónapot. Állásom, rangom és — szépségem folytán nagy szerepet vittem. Hisz ősméritek arezképemet? Emlékem a történelem — tehát bátran beszélhetek szépségemről is, hisz már a multt.

— Nagypátokat, ki nálamnál husz évvel idősebb volt, csak kétszer láttam, mielőtt férjhez adtak hozzá, s negyedik gyermekem születése után, egész lélekkel belemerültem a nápolyi udvar ezer szórazásába. Igen, gyermekeim, szép voltam! alakom, az akkori szójárás szerint „isteni“, finom, szoborszerű vonások, miket pajzán kifejezés élénkített, arany fényű barna szemek és apró, patyolatfehér lábak s kezek. Oh, mily édes volt akkor az élet! Hogy szerettünk kacagni, játszani, kaczézködni!

— Bámuloim között — mert ki ne bámult és imádott volna, mikor maga a király adta erre a jelt? — volt egy fiatal herezeg is, ki tartózkodása, komolysága által vált ki a többi közül. Ifju, szép és bátor volt, mint egy görög isten! — Vajjon mélyebb hatást tett-e szivemre, mely addig csak ártatlan játékban talált gyönyörűséget? Tény, hogy házasságunk

óta most először lett feltékeny a férjem, ami nagy óvatosságra kényszerített.

A Pausilippó szép útja, mely Murat uralkodása alatt készült el, akkor még keskeny, rossz út volt, hol nehezen fért el egymás mellett két kocsi. De azért divat volt már délutánonként ott összegyűlni sétakocsizásra, azonban, ha egy órával megelőzte az ember a diszes fogatok sokaságát biztosra vehette, hogy egy árva lélekkel sem találkozik.

Es némán megegyeztünk benne a fiatal herezeggel, hogy naponta ott találkozzunk egy rövid időre. O lóháton, én kocsin érkeztem oda és esetleg, valamely fordulónál egymásra akadunk. Szivem hevesen feldobogott, intettem embereimnek, kik az uralkodó szokásokat érteve, semmi feltűnöt nem láttak ebben, a kocsis megállította lovait és a herezeg közeledett.

Hogy olasz eselédsegem meg ne értesen, francziálul beszélgettünk; az ifju naponta szerelmesebb, lángolóbb lett... és e találkozásokról izgató és veszedelmes emléket vittem haza, mely távolléte alatt teljesen uralta lelkemet.

Egy délután, midőn így együtt voltunk, ő pompás fekete telivéren, mit alig bírt fékezni, én reszketve e szenvedélyes természet delejes befolyása alatt — az inas ki rendesen esekély távolságra az uton állt, sietve közeledett s halkam, de izgatottan jelenté:

— A méltóságos gróf jön. —

A távolban csakugyan feltűnt ismert fogatunk.

Elhalványodtam és szivem megállt.

ponyi békés szándékainak őszinteségében kételkedni, mert hisz ami a parlamenti fegyverek használatát illeti, e tekintetben Apponyi ellen soha sem volt okunk kifogást tenni; de újabb okunk lesz abbéli meggyőződésünkben még inkább megerősödni, hogy a nemeslelkű pártvezér, idealista politikus, aki az élet viszonyaival számot vetni nem tud, kellő gyakorlati érzéssel nem bír és semmiképen sem illik bele abba a keretbe, melyet önmaga számára konstruált.

S mi attól az eshetőségtől, hogy az ellenzéki pártoknak nem lesz elég lelki erejük önmagukat megtagadni, s ekképen Apponyi békeszózatát beváltani, nagyon is tartunk, mert nem tévesztjük el szem elől, hogy a politika terén ugyyszólván minden pillanatban merülhetnek föl új kérdések, amelyek az ellentéteket még inkább kiélesítik. Az ellenzéki pártoknak tehát nem is egyszer, hanem igen sokszor mindig újra kellene önmagukat megtagadniok, amire mi őket sem képeseknek, sem hajlandóknak nem tartjuk. Mi tehát azt gondoljuk, hogy az Apponyi által proklamált béke csak olyan ideális állapot, mint az örök béke, amelyet mindenki óhajt, de amelynek megvalósításában nem lehet komolyan hinni.

S z i n h á z.

(P.) Tegnap Otrókocsi Végh Vilma kisasszony felléptével a „Tücsök“ került színre, mely már meglehetősen régen nem adatott nálunk.

A közönség kíváncsian nézett ezen előadás elé, mert hiszen ismét debreczeni leány mutatkozott be s hogy a magunk vére érdekkel bennünket, az nagyon természetes. Csak nem régen volt alkalmunk elismerni egy szín-

Mit tegyünk? rajta kapassuk magunkat oly bűn látszattal, mely messze állt a valóságtól? Lehetetlen! Párbaj lett volna elkerülhetetlen következménye... Csak az imént, szemrehányásainak súlya alatt, elmondtam volt a herezegnek röviden férjem gyanuját — és ime egy kegyetlen véletlen nyomban igazolta szavammat.

— Ön, vagy a halál! — felelte volt nemes lovagom — mit érne az élet nekem, ha öntől meg kellene válnom!

Nem volt menekvés; az ut végén álltunk — s visszafelé férjem kocsijának rohantunk volna.

Kétségbeesetten pillantottam fel a herezegre.

— Ne féljen semmit! — suttogá s lovát megfordítva, egy hatalmas rántással nagyot ugratott a szédítő magas utról le a tenger felé.

Ló és lovas pillanat alatt tűntek el szemem elől.

Férjem kocsija közeledett. Amint az anyémmel találkozott, megállította a magát s ama nagyuri udvariassággal, mely őt jellemezte, nyugodtan beszélgetni kezdett.

En, félholtan, alig tudtam mit felelek. Gondolatom a merész ifjut követte, ki élete kockázatásával mentette meg hírnevemet. Önkénytelenül, amig apró léhaságokat csevegtünk férjemmel, az ifju hős hőhérját láttam benne.

Mi lett a szerencsétlenből? Összezsuzta-e magát a sziklákra? vagy belefult a fölötté összecsapó tenger hullámaiba? De ama különös gondviselés, mely a sze-

tén debreczeni leány haladását s most örömmel regisztráljuk a másikat.

Végh Vilma k. a. a múlt évben került ki a színi képezdebből, s ez ideig még közönség előtt nem játszott, annyival dicsérendőbb, hogy az iskolából nem hozott el semmit a sablonból, semmit a lezkeszerű deklamálásból.

Természetes hangon beszél, helyesen hangsúlyoz s érzéssel játszik. Mozdulatai helyesek s azokon szögletesség vagy bizonytalanság nem látszik.

Hangja szépen csengő és kellemes, kissé még elfogódott, de párszori fellépés után visszanyeri teljes hajlékonyságát.

Belépésekor gyönyörű virágcsokrok és a közönség buzdító tapsai fogadták s nagyon érthető, hogy a meglepetés miatt alig tudott szóhoz jutni; hanem aztán mindvégig ügyesen és szépen játszott, melyért nyílt színen is megtapsolták, s minden felvonás végén többször hívták lámpák elé. Mint ezen első fellépése után megítélhetjük, temperamentuma a drámai szende szerepekre utalja, s belőle mindenestre kedvelt színész nő lenne — ha ugyan ezen a tövisszes pályán akarna haladni. Mai sikere mindenestre számot tevő s meglehet vele elégedve. Szolgáljon ez buzdításul a jövőre!

Klenovics (Landri) kitűnő alakításban mutatta be a gögös — majd szerelmes pórfiút s méltó partnere volt a vendég művésznőnek. Szép és bensőség teljes játékát sokszor megtapsolták.

Labrinz (Fadet) a boszut lihegő s régi haragjában a dühöngésig menő vén asszonyt igazi művészettel játszotta. Epés kifakadásai kellő mérséklettel, zajos tetszésben részesültek, s őtet is sokszor hívták lámpák elé.

Rózsahegyi (Ditier) tőle megszokott ügyességgel játszott és kivált az 5-ik felvonásban igen kedves alakítást nyújtott, melyért nyílt színen is többször megtapsolták.

Kis Irén (Berbeaud anyó) *Bajnóci Valér* (Madelain) valamint a többiek kisebb szerepükben jót nyújtottak.

relmesek utait vezérli, tán meg fog könyörölni rajta... tán lovát feláldozva, uszva mentheti meg drága életét!

Lássátok, gyermekeim, bármilyenek lehettek hibáim, fogyatkozásaim, e félórányi kétség kinja olyan volt, hogy mindenért megbűnhődtem, mit valaha vétettem!

Férjem, ki nyilván kímkedő szándékkal jött utánam ily szokatlan órában, nem látván semmi gyanusát a láthatáron, végre elhagyott.

Pár percczel később követtem őt. Felállva kocsimban, a tengert kezdtem vizsgálni — de nem fedezhettem fel semmit... Képtelen lévén e gyötrő izgalmakat még tovább is legyőzni, könyekben törtem ki fátyolom alatt, míg lovaim vágatva vittek vissza a város felé.

Margellina partjára érve — oh boldogság megpillantottam a herezeget, ki nemes, hűség és kalapot emelve, messziről köszöntött.

Ime, gyermekeim ez az én kalandom. — A herezeg váltig állította, hogy csak véletlenül bukkott a tengerbe — míg én örömkönyekkel esodáltam bátorságát... És most siessetek, mert későre jár —

— De nagymama, hisz még nem mondta el, mivel köszönte meg a herezegnek, hogy életét kockáztatta érte?

— Mivel köszöntem meg? — Ah, ti nagyon is kíváncsiak vagytok... Bizony, már nem emlékezem!

Justh Zsigmond.

A 2-ik felvonásban előforduló táncz, mikor a Tücsök a saját árnyékával tánczol, azért nem sikerült kellőleg, mert a holdviláglató reflektor nagyon magasan a zsinórpaddlason volt elhelyezve s így a tánczó leány árnyéka nem vetődött az előtte levő sziklafalra. Itt fődolog lenne a hosszú árnyék, mely csak úgy lehetséges, ha a világítás a tánczóval egy színvonalon van.

Ma Otrókocsi Végh Vilma kisasszony második felléptével „A hol unatkoznak“ című vígjáték kerül színre; úgy hisszük, hogy ezt is telt ház fogja megnézni.

TÜKÖRDARABOK.

Áve Mária.

(Hegyvidéki kép.)

Irta: Galánffy Lajos.

Estimára szól a harang,
Völgyön, halmon át száll a hang
Közel, távol népesedik
Imádkozni gyülekezik.
Jönnék, ifjak, jönnék vének,
Közel, távol zeng az ének,
Elhalgat, majd hallszik újra
Dicsértessék, Alleluja!
Ave, Mária!

Szent falak közt orgona szól,
Ima, ének az ajkáról.
Az urnak felkent szolgája
„Te deum“-ot mond hozzája.
Alleluja! Alleluja!
Nagy nevednek ég föld ma,
A Krisztusért, szent Fiadért
A ki életünk adott vért.
Ave, Mária!

Szük a kiesi templom keble,
Sokan nem is férnek benne,
De ki később jött se tér el,
Nyitott ajtó elé térdel.
Kint vagy bent, az nem határoz.
Könyörögnek az ég urához.
S a bent ülök énekéhez
Ők a viszhang, száll az éghez:
Ave, Mária!

Templom után hazameznek,
Völgyben, halmon elszélednek.
Hol közelben, hol távolban
Sorok ritkul mindig jobban,
Rendet köztük egyik se bont,
Mind szereti a kis otthon.
Merről jöttek, arra térnek...
S a míg mennek zeng az ének:
Ave, Mária!

Nem maradhat a ház magában,
A kis otthon udvarában,
— Gazda a szót nem adta ki —
Mindenkire vár valaki.
És a ki jön, ki érkezik
Azt fogadják, azt ölelik.
S aztán mindig beljebb térnek.
De addig is szól az ének:
Ave, Mária!

S völgyben halmon és mindenütt,
Hol a szívben az ér még üt;
A hol tanyát vet az ember,
Hol a munka él, nem hever,
Hol lángol a hit, szeretet,
Hol látni egy kis keresztet:
Dicsőségére az égnék,
Örökké zeng e szép ének:
Ave, Mária!

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadása a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az írtató, kiadó-hivatal s az írtatára felelnek felvilágosításokat a hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A m. kir. fővárosi jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtő-szekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbíró szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

A Gönczy-egyesület „Offhon“-a. Keresk. akadémia palotájában.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél. Délelőtt: Hétfőn, Csütörtökön, Kedden 11—12 óráig, Szerdán, Pénteken, Szombaton 9—11 óráig. Délután: Minden hétköznap 2—5 óráig. Vasárnap délelőtt 9—12 óráig.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva minden hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Népkönyvtár az arók-utcai leányiskolában. Nyitva minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Január 11. Jogász-bál a Bikában.

Január 13. A debreczeni jótékony nőegylet katonabálja.

Január 12. Sz. Nagy Károly jubileuma.

Január 18. Acs-íjűség bálja a Margit-fürdőben.

Január 16. A függetlenségi kör bálja a Koronában.

Január 19. Borbély- és fodrász-segédék táncmulatsága a Margit-fürdőben.

Január 25. A Polgári-kör bálja az „Arany Bika” disztermében.

Január 29. Orvos-gyógyszerészeti bál a Bika-szálló disztermében.

Január 22. A tímár-íjűség bálja a Koronában.

Február 15. Jogász- és tisztviselői-kör bálja.

— **A Csokonai-körből.** A Csokonai-kör 1. hó 5-én délután ülést tartott, melyen jelen voltak Széll Farkas elnök, Komlóssy Arthur és Komlóssy Dezső, dr. Bakonyi S., Eötvös K. Lajos, Csanak J., Márk E., Szabó József, Tóth Béla és dr. Varga Bálint.

A Kazinczy-pályázatra beérkezett 14 db. pályamű, melyeknek megbírálására Géressy K., dr. Tüdős J. és dr. Varga Bálintot küldték ki.

A kollégium mögötti kis köz rendezése ügyében teendő javaslat tételére kiküldött bizottság jelentése alapján a várost ujjalag fel fogják kérni a régebben tett javaslat figyelembe vételére.

A költségvetés elkészítésére kiküldte a kör dr. Bakonyi, dr. Tüdős J. és Tóth Bélát.

A kör köszönetet mondott a kollégiumi diszterem átengedésére Mélt. és ft. Kiss Áron püspöknek, Sass Béla akad. igazgatónak és a tanári karnak.

A legközelebbi felolvasás programja a következő: Dr. Bartha Béla olvas fel a szocializmusról és Eötvös Károly Lajos szindarabjából egy részletet szaval el Eötvös Flóra k.-a. zongorán kíséri Sárváry Adél k.-a.

Végül foglalkozott a kör a Bessenyey-

pályázat eredményével, mely pontnál Eötvös K. Lajos azt indítványozta, hogy a kör érdeklődjék ez irányban és esetleg szerezzon meg egy szobormintát, mit Komlóssy Arthur azzal told meg, hogy jó volna annak idején egy felolvasást tartani a Bessenyey-émlék költségeinek fedezetére. Az ez irányban teendő javaslattételre a kör Széll Farkas ülnököt, Balogh Ferenczet, Eötvös K. Lajost, Géressy Kálmánt, Tóth Kálmánt és dr. Bacsoni Lajos tagokat kéri fel.

Ezzel több tárgy nem lévén — az elnök az ülést bezárta.

— **Kinevezések a városnál.** Gróf Dégenfeld József főispán tegnap betöltötte az üresedésben állott városi közlekvéltárnoki hivatalt kinevezvén arra több pályázó közül lapunk felelős szerkesztőjét, *Koncz Akost.* Ugyancsak a főispán *Szentpétery Ferencz* közigazgatási gyakornokot, tb. jegyzőt ideiglenes minőségben rendőrkapitányi fogalmazóvá nevezte ki. Szentpétery Ferencz az I. kerületi rendőrséghez lesz beosztva.

— **A Csokonai-kör felolvasó ülése.** A „Csokonai kör” jolyó hó 10-én, pénteken délután öt órákor a kollégium disztermében felolvasó ülést tart a következő tárgysorozat mellett. 1. A szocializmusról. Irta és felolvassa: Dr. *Bartha Béla.* 2. A kewlaari bucsu. Melod. ama. Irta: Heine Henrik. Zenéjét szerzte: Kelemen Zathureczky Beta. Szavaija: *Eötvös Flóra* k-sasszony, zongorán kíséri: *Sárváry Adél* k-sasszony, az énekrészeket előadja a „Debreczeni Dal-egylet” nyolcz tagja. 3. Nő és anya. Történeti elbeszélés. Irta és felolvassa: *Szabó József.* — A kör tagjai és hozzátartozók állandó jegyeiket használhatják; a kik azt netalán elvesztették volna, Tóth Béla pénztárnok gyógyszer-tárában új tagsági jegyet kaphatnak. Ugyanott, valamint a felolvasás estjén a pénztárnál mindazok, kik a körnek nem tagjai, 20 kros belépti-jegyet válthatnak.

— **Orvosi megbízás.** Gróf Dégenfeld József főispán, mint a debreczeni állandó vegyes felülvizsgáló bizottság polgári elnöke, ezen bizottság polgári orvosi tisztségével, az 1896-ik évre ismét dr. *Bruckner Ernő* tb. városi tisztifőorvost bízta meg. A bizottság orvosai lesznek még, a közös hadsereg részéről dr. *Blasius* cs. és kir. ezredorvos, a honvédség részéről pedig dr. *Helmbacher m. kir. honvéd törzsorvos.*

— **Millenniumi ünnepségek az iskolákban.** A gyermekek fogékony kedélyére mély és maradandó hatással vannak az alkalmi ünnepségek, az ott hallott buzdító beszédek. Helyesen cselekedtek tehát mindenütt, ahol a honalapítás ezredik évfordulóját az iskolákban megünnepelik, ahol az ősök dicső tetteire emlékeztették a fiatal nemzedéket, ahol a jubiláris esztendő beköszöntésekor hálaadó imádságra tanították az iskolák fiatal seregeit. A debreczeni r. kath. felső leányiskola növendékei másodsor rendeztek tegnap ezredéves ünnepélyt ugyancsak a most épült zárda nagy termében. Jelen voltak többek között Wolaffka Nándor dr. püspök, Unger Gusztáv, kir. táblabíró iskolaszéki elnök s nagyszámu hölgyközönség. A műsor minden egyes számát tetszéssel fogadta a közönség. Az énekarok által előadott számokat zajos tetszéssel fogadták. Sikertelt volt Kelemen Mariska szavaiata, az egyes szereplők közül kiemeljük Németh Alicét, Kovács Irént, Fekete Erzsikét, Goldstein Jolánt és Radon Jolánt, kik úgy szavaiataikkal, valamint alakításukkal kitüntek s általános tetszést értek el. Szünetek alatt Alber Irén k-sasszony és Alber József, valamint több műkedvelő előadott zenedarabokkal szórakoztatták a jelenlevőket. Husz Lajost az „Uj ezer

évünk” alkalmi költemény szerzőjét többször megtapsolták. — Előadás végeztével Wolaffka Nándor püspök hazafias szellemű beszédet intézett a növendékekhez s a sikerült ünnepély a király és a haza életetésével ért véget. — H.-Böszörményben — mint levelezőnk írja — az ev. ref. elemi iskolák növendékei ünnepelték meg szépen, főlemelő hazafias lelkesedéssel az ezredéves esztendő megérkezését. Január 2-án d. e. 10 órákor az összes népiskolák növendékei a templomba vonultak. Éneklés után lenn, az urasztala előtt Bakóczy János ev. ref. lelkész tartott alkalmi imát és beszédet, mely után a növendékek elénekelték „Isten áldd meg a magyar.” Majd Bakóczy Andre s. lelkész ugyancsak az urasztala előtt előadta a Szózatot. Ezután a tanulók ugyanazt elénekelték. Végül bezáró ének következett. — A nemzeti ünnepelés jeléül a növendékek felirat nélküli nemzeti-szin zászlók alatt vonultak a templomba.

— **Öngyilkos kereskedő-segéd.** Ma délelőtt 1/4 10 órákor a Batthiány-utca 2157 számú házban lakókat fegyverdőrenés zaja riasztotta meg, mely *Körlaki Sándor* kereskedő segéd szobájából hangzott ki. A házbeliiek a szobába rohantak, hol szönyű látvány tárult szemek elé. Körlaki az asztal mellett elterülve a földön feküdt, mellette egy fényes 7 milliméteres revolver volt eldobja, melynek csöve még füstlőgött a lövéstől. Az öngyilkos melléből sűrűn patakzott a vér. Az asztalon szerelmes levelek voltak szétszórva. Gyorsan előhívták a közelben lakó dr. *Kenézy Gyula* II. kerületi orvost, aki a már alig lélegző Körlakit azonnal a közkörlázházba szállíttatta. Körlaki 21 éves róm. kath. vallásu, jászberényi illetőségű, ahol atyjának első rangu ezekrász üzlete van. A szerencsétlen fiatal ember a Bosznay czégnél volt alkalmazásban s ma reggel nem ment fel az üzletbe. Két lövést tett magára s mindkét golyó mellében van. Öngyilkosságának okáról a szerelmes levelek beszélnek. Életéhez az orvosok semmi reményt sem fűznek.

— **A sorozások a vármegyében.** Ma állította össze Rásó Gyula királyi tanácsos, alispán és Wespriem Zoltán főjegyző a tavaszszal a vármegyében megtartandó rendez sorozások sorrendjét, amelyet hozzájárulás czéljából átküldöttek ugy a közös-hadsereg, mint a honvédség hadkiegészítő parancsnokságainak. A sorozás beosztása a következő: Balmaz-Ujváros m. márczius hó 2-től 9-ig, a sorozó bizottság polgári elnöke Dalmy László, orvosa pedig dr. Hegedüs Pál. A három korosztályban 1051 állításköteles van. Nánáson márczius 11. és 12-én lesz a sorozás, elnök Csohány László, orvos dr. Losonczy Almos, sor alá kerül 310 legény. Hajdu-Böszörményben márczius 14—18-ig tart a sorozás, polgári elnök Somossy Béla, orvos dr. Losonczy Almos, 501-en kerülnek állítás alá. Nádudvaron márczius 20—27-ig soroznak, elnök Csapó István, orvos dr. Domby József, 867 legényt vizsgálnak. A nádudvari járás sorozása Kabán lesz. Hajdu-Szoboszlón márczius 29—31-ig tart a sorozás, elnök Rásó Gyula királyi tanácsos, alispán, orvos dr. Hetényi Lipót, sor alá 288-an kerülnek.

— **Egy hírlapíró társunk gyász.** Jelentettük, hogy dr. *Bartha Béla* debreczeni jogtanár, az „Óráló” felelős szerkesztőjét mély gyász érte nagybátyja *Joó Gábor* szatmár-városi főjegyző halálával. A megboldogultnak temetése tegnap ment végbe a szatmáriak nagy és őszinte részvéte mellett. A szomorú esetről a következő jelentést adták ki: Alulírottak mély fájdalommal telt szívvel tudatják a forrón szeretett testvér-, nagybátya és sógornak, az összes rokonság nevében is: Munkácsi Joó Gábor városi főjegyzőnek a közügyek körül kifejtett fáradhatatlan munkában s rokoni sze-

retében eltöltött életének 65. évében, 1896. január 4-én d. e. 9 órakor, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei folyó évi január 6-án d. u. fél 3 órakor, az ev. ref. vallás szertartásai szerint fognak várdomb-utezai házából a vasut melletti ref. sírkertben örök nyugalomra tétetni. Béke lengjen áldott porai felett! Szatmárt, 1896. január 4-én. Joó László, mint testvér. Dr. Bartha Béla és gyermekei: Béla, Zoltán, Bartha Elemér, mint unokaöccsei. Bartha Lenke férj. Csengey Gusztávné, mint unokahug. Bartha Mór, Bartha Béláné, szül. Lipsey Margit, Csengey Gusztáv, mint sógorok, illetve sógoróné.

— **Három áldozat.** Megdőbbentő eset tartja izgalomban H.-Böszörmény város lakosságát. Az ottani esendőr-örshöz beosztott *Hevessi* nevű esendőrt ugyanis a debreczeni szakasziparancsnoksághoz helyezték át s tegnap kellett volna új állomás helyére berukkolnia. — A esendőr szerelmi viszonyt folytatott egy *Ördög Nagy* Zsuzsi nevű leánnyal, aki az ugynevezett Középkertben lakott s tegnap reggel kora hajnalban elment hozzá, hogy tőle elbucsuzzék. A leány bátyja, aki nem jó szemmel nézte hugának a esendőrrrel való viszonyát, gunyos örömmel hallgatta a bucsuzó esendőr áradozását és mikor a kétségbeesésig megszorodott ember távozni készült, kárörömének hangos, vad kacajjal adott kifejezést. A végképen elkeseredett esendőr ekkor lekapta válláról a fegyvert s egyetlen lövéssel halálra sebezte kedvese bátyját. Hevessi aztán látva, hogy valószínűleg ittasságból is származott dühe mily végzetes lépésre ragadta, azt gondolta magában ugyis mindegy már, visszament a esendőrtanyára s ott *Knapp* nevű esendőrtársát, kivel mindig rossz viszonyban volt, szintén agyonlőtte. Ezek után ítélkezett maga felett: *sziven lőtte magát* mielőtt megakadályozhatták volna. A retentő esetről a debreczeni esendőrpáncsnokságot azonnal értesítették, a honnan már meg is indították a vizsgálatot. Hevessit bajtársai kötelességtudó, esendes természetű esendőrnek ösmerték, annál csodálatosabb tehát, hogy a szenvedély ennyire elragadta.

— **Két nap között.** Szilveszter éjjelén, talán épp abba a perczen, a mikor az emberek milliói, pezsgő, zene és egyéb élvezetek mellett boldog új évet kívántak egymásnak, a világűrben oly esemény ment végbe, melynek sem a politika menetére, sem a föld lakóinak hogylétére valami nagy befolyással nem volt, de azért mégis rendkívül érdekesnek mondható. Az óévnek utolsó és az újnak első perceiben ugyanis földünk *két nap közt* állt: a fényt és meleget árasztó rendes napunk és a Sirius közt. Ez a csillagászati esemény csak minden 2400 esztendőben fordul elő egyszer! A tudósok az ilyen időszakot — platonikus éveknek nevezik. Vajjon milyen lesz a földünk a legközelebbi platonikus évben?

— **Épülő vonat.** A nyiregyháza—tiszá-polgári helyi érdekű vasut építése már folyamatban van. Tiszá-Lök—Dada és Polgár községek határában a töltéseket és a dombos helyeken a bevágásokat a beállott téli időjárás daczára, javában készítik. A vonal az államvasutak Királytelek állomásából ágazik ki s részben T.-Eszlár határát is érintve, a Szomjas-féle tanyáknál és a T.-Lökre vezető országúthoz, a melyen a Hajnalos tanyához tartozó birtok határánál átmegy a másik oldalán s az uttal csaknem párhuzamosan halad T.-Lök felé. T.-Lökön a szolgabíróság mellett lesz az állomás, T.-Lökötől Dada felé, innen

T.-Dob irányában megy tovább; maguktól ezen községektől azonban az állomások kissé távolabb lesznek. Polgárnál a debreczeni—füzes-abonyi vasut, ó-hat—kócs—polgári szárnyvonalának polgári állomásához csatlakozik. Királytelektől az államvasutak vágányán fognak a vonatok a nyiregyházi állomásra bejárni.

— **Kolerás tréfa.** Kolerás időben történt, hogy M. városkában a rendőrség szigorú rendeletet adott ki, mely szerint mindazoknak, akik esti tíz óra után a koresmából haza mennek, öt forint bírság terhe alatt tilos dalolni, vagy másképp a esendét megzavarni. Több diák azonban ép a tilalmi időben nagyon sokat talált bevenni a jóból, s így elképzelhető, hangos gajdolással kurjongatták végig az utcaikat. De csakhamar útjukat állotta a rendőr, megkérdezve, hogy vajjon nem olvasták-e a rendeletet, hogy aki éjjel haza megy, annak virginálnia, lármázni, nem szabad?

— Persze, hogy olvastuk, felelt száraz nyugodtsággal az egyik diák; csak hogy mi még most nem megyünk haza!

A gyors felelet némileg meghökkenette a rendőrt s a rendetlenkedőket hagyta békén tovább menni. Másnap a szigorú rendelet kapott egy utóiratot, a mely meghagyta, hogy „éjjel az utcán egyáltalán nem szabad dalolni, vagy alközrendet megzavarni, — akár haza megy az illető akár nem“.

— **Ki volt a gyufa feltalálója?** A németek nem tudnak belenyugodni abba a valószínűségbe, hogy a gyujtót a magyar Irinyi János találta fel. A Fränkischer Courier legújabb számában valami históriát regél, amelylyel azt akarja kisütni, hogy a nagy feltaláló a német Kammerer János Frigyes és senki más. A rege ott kezdődik, hogy Kammerer János Frigyes politikai magatartása nem tetszett egykor a württembergi kormánynak s ezért Kammerert becsukták a fegyházba. Ott nem volt egyéb dolga, mint hogy a gyujtót feltalálásával foglalkozzék, amivel aztán addig foglalkozott, amíg végre sikerült is a világ legelső gyujtóját is előállítani. A feltaláló azonban, mint a regények hősei általában, nagy megpróbáltatáson ment keresztül. A harminczes években még nem volt szabaddalmi törvény Németországban és így mindenkinek szabad volt gyujtógyárat állítani, csak épp a feltalálónak, Kammerernek nem, akit a kormány még folyvást üldözött. És így történt, hogy a szegény Kammerer nagy nyomorúságban halt meg — hogy a tragikum teljes legyen a bolondok házában. Idáig szól a rege, amely pontnak csak azt teszi hozzá, hogy lehetséges, hogy Kammererrel egyidejűleg még feltalálta más is a gyujtót, előtte azonban senkisé. Az angoloknak meg egy más emberük van, akit a gyufa feltalálójának tartanak.

— **Egy teljes jó karban levő,** kitűnő hangu Bösendorfer zongora eladó. Czim a kiadóhivatalban megtudható.

— **A bajuszkötő mint a ragályos betegségek terjesztője.** A bajuszkötők használata tekintetében Szatmár város tanácsa a tisztifőorvos előterjesztése folytán azt a határozatot hozta, hogy a borbélyműhelyekben a közös bajuszkötő használatát, mint a mely egészségi szempontból veszedelmes, eltiltotta s csak abban az esetben engedélyez, ha mindenki tart saját maga részére ilyen kötőt.

Táviratok.

Ellenszegültek a hatóságnak.

Lippa, január 7. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Szerb Ádám ménesi lakos és fiai mult pénteken a házuknál valami mezőrendőri kihágásból eredő ügyből kifolyólag megjelent előjárósági férfiakat

meztámadták s agyonütéssel fenyegették, ha rögtön nem távoznak. A törvénybíró és végrehajtó látván a dühös embereket távoztak, de a mezőrendőrök és két esküdt kötelességüket teljesíteni akarván ott maradtak. A felbőszült legények vasvillával annyira össze-vissza szurkálták a szerencsétlen embereket, hogy azok most súlyos betegek.

Meghiúsult gyilkosság.

Lippa, január 7. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Özv. Vigyikán Anna és Andrika Flóra radnai lakosok magukhoz hívták Sztoján Anna ugyanottani lakosnőt és azt ajánlották neki, hogy 20 frtot adnak, ha láb alól teszi Mihó Györgyöt. Az asszony látszólag beleegyezett és távozván a két nőtől, feljelentette az esetet. A két aszonyt elesztették.

Vilmos császár látogatásai.

Budapest, Január 7. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Vilmos császár a folyó évben, midőn a millennium kiállítás megzemlélésére Budapestre jön, innen kirándulást tesz Bukarestbe is, hogy Károly romániai királyt és nejét Sinaiában meglátogassa.

Agyonütötte az anyósát.

Lippa, január 7. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Szalai János gyulai földműves régóta nem él békében feleségével és különösen anyósával Szuda Mátyásnéval, ki hogy véget vessen a sok czivódásnak, tegnap kocsin jelent meg Szalai lakásán és el akarta vinni magával leányát. Ezért Szalai oly nagy haragra lobbant, hogy egy kezeügyébe került vaskalapácsal úgy verte fejbe anyósát, hogy ez menten összerogyott. A vérengző férfit elfogták és elesztették.

Román hadügyi költségek emelkedése.

Budapest, január 7. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Bukarestből távirják: A hadügyminiszter és a pénzügyminiszter között a hadügyi költségek elöirányzatának jelentékeny emelkedése következtében lényeges nézeteltérések merültek fel. Az ujonnan szervezett állások és a szaporításokon kívül a hadügyminiszter még a tisztí fizetések felemelését is hozta javaslatba, még pedig minden egyes fokozatban, úgy hogy a költség-többlet igen jelentékeny összegre rug. Budisteanu hadügyminiszter ragaszkodik e követeléshez, remélik azonban, hogy sikerülni fog a kérdést kielégítőleg elintézni.

Rablógyilkosság az országúton.

Miskolcz, január 7. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Rémes rablógyilkosság hírért vesszük a közeli Trizs helyiségéből. A helyiségben élt egy Demeter János nevű 60 éves becsületes jómódu parasztgazda. Tegnapelőtt saját kocsiján lehajtatott Tornaaljárja, hol bevásárlásokat tén. A pénzzel hazafelé indult. Mikor a községbe érkezett a kocsija, a falubeliek megrémülve látták, hogy az öreg Demeter meggyilkolva, vértől elborítva és kifosztva fekszik a saroglyában. Isme-

retlen kilétü rablók utközben megtámadták és fejszével agyonütötték a gyanutlanul hazafelé tartó embert. A csendőrség széleskörű nyomozást indított meg melynek során néhány gyanus egyént letartóztatott. (Erről tegnap már kaptunk rövid táviratot Szerk.)

Elmaradt politikai bankett.

Budapest, január 7. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Bukarestből telegrammozzák: A Lukácsiu tiszteletére rendezendő bankettet a kormány határozott kívánsága folytán nem fogják megtartani. Az azon résztvenni akaróknak visszaadták a pénzt. Valószínű, hogy a Lukácsiu rendezett tüntetések következménye Fleva belügyminiszter visszalépése lesz. Fleva ugyanis ma így nyilatkozott: „A karácsonyi ünnepek után elfogok sétálni.”

Elfogott szélhámos.

Miskolcz, január 7. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Néhány nappal ezelőtt egy előkelő kinézésű uri ember szállott a „Pest”-hez címzett szállóba, hol azt mondta, hogy Kállay Kázmér a neve. Az elegáns ur a szálló lakosait, kiknek bemutatkozott, kisebb-nagyobb összegeket esült ki. Miklós Gyula dr. főispántól is kért, többek között valami állűrügy alatt pénzt és meg akart szökni. A szökevényt azonban kézre kerítették. A vizsgálóbíró előtt László Béla, kolozsvári illetőségűnek mondta magát.

A macedon kérdés.

Budapest, január 7. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) A macedon kongresszusról, melynek tárgyalásait titokban tartották, utólag mégis nyilvánosságra kerülnek egyes részletek, melyek érdekes világításban mutatják be a kongresszus törekvéseit. Elhatározták, hogy a macedon kérdésben csakis akkor fognak eszelekvőleg fellépni, ha Bulgária külügyi politikája biztosabb alakot ölt. Együttal kísérletet fognak tenni, hogy a külföldön, a török birodalom határain kívül élő macedonok körében 300,000 frank összegű kölcsönt fognak gyűjteni. — A lapok sokat foglalkoznak azon kérdéssel, miért nem választották be sem Tufekesieft, sem az Ivanoff testvéreket, kik Stambuloff legelkeseredettebb ellenségei voltak, a főbizottságba. Beavatott körökben elterjedt hír szerint ez azért történt, mert a forradalmi alap terhére írt több tételt igazolni nem tudták.

Az Obrenovicok ellen.

Budapest, január 7. (A Debreczeni Ellenőr eredeti távirata.) Belgrádból sürgönyzik: A szerb nép és az Obrenovicok dynastia cím alatt megjelent röpirat a hatóságok minden erőlködése dacára egész Szerbiában nagy kelendőségnek örvend. A röpirat igen kiméletlenül támadja meg a jelenlegi dynastiát s azt mondja, hogy ez kivétel nélkül a szerb jellegből. Épen ezért a röpirat azon kívánságnak ad kifejezést, hogy a Karagyorgyevics dynastia hívassék vissza. Azon körülmény, hogy ily ellenséges tartalma röpirat oly nagy kelendőségnek örvend az egész országban, itt nagy aggodalmat ébresztett és csak annak a jele, hogy a dynastia ellenségei a legutóbbi időben nemcsak hogy fogytak, hanem inkább gyarapodtak.

Törvényszék.

* **Tanácsok beosztása.** A debreczeni kir. törvényszéken a tanács beosztása 1896. évben a következőleg állapított meg: Váloperekre nézve: elnök Rottler Béla, előadó Baróthy Béla, szavazó Hegedüs István; békéltetés és tárgyalás hétfőn; polgári, váltó kereskedelmi és hitbizományi ügyekre nézve: elnök Igyártó Sándor törv. székelnök, helyettese Baróthy Béla, előadók és szavazók fölváltva: Balogh Imre, Baróthy Béla, Szalay József, Rottler Béla, dr. Hrehuss Viktor, dr. Vass Antal, Hegedüs István, Hoffmann József, üléseit kedden tartja; váltó kereskedelmi ügyekre nézve elnök Igyártó Sándor, elnök helyettes Baróthy Béla, előadók dr. Vass Antal, Hoffmann József, szavazók a kereskedelmi ülnökök: Steinfeld Antal, Kuczik Gábor, Berger Henrik, Szabó Kálmán; bűn-, vétéségi-, kihágási s jövedéki ügyek előadása büntető ítéletek kihirdetése minden héten esütörtökön a következőkből álló tanács előtt: elnök Igyártó Sándor, elnök helyettes Mocsy József, előadók Mocsy József, Konrád Sámuel és dr. Szeőke István. Vég-tárgyalások hétfőn a II. teremben Mocsy József elnök, Konrád Sámuel előadó és dr. Szeőke István szavazó bíró, szerdán az I. teremben Igyártó Sándor elnök, dr. Szeőke István előadó és Nagy Károly szavazó bíró, a II. teremben Mocsy József elnök, Konrád Sámuel előadó és Hoffmann József szavazó bíró, pénteken az I. teremben, Igyártó Sándor elnök, dr. Szeőke István előadó, fölváltva Nagy Károly és Hoffmann József szavazó bírók, a II. teremben Mocsy József elnök, Konrád Sámuel bíró előtt folynak. — Polgári felebezési ügyek nyilvános előadása kedd, esütörtök és szombat van kitűzve. Az ebben működő tanács tagjai: Balogh Imre kir. ítélő táblai bíró, helyettes elnök Rottler Béla, rendes bírák: Rottler Béla, Hegedüs István, kiegészítő bírák: dr. Vass Antal, dr. Hrehuss Viktor, jegyző Szabó F. József, h. jegyző Lengyel Kálmán. Birósági és közjegyzői fegyelmi ügyek előadása szombaton, elnök Igyártó Sándor, előadók: Nagy Károly birósági, dr. Hrehuss Viktor közjegyzői fegyelmibe, rendes tagok Nagy Károly, Baróthy Béla, póttagok Rottler Béla, dr. Szeőke István birósági fegyelmibe; rendes tagok: Szalay József, dr. Hrehuss Viktor, póttagok dr. Vass Antal, Hoffmann József közjegyzői fegyelmibe. Sajtóügyek mindig szombaton tárgyalatnak. A sajtóügyi tanács elnöke Igyártó Sándor, előadója dr. Szeőke István, szavazó Hoffmann József. A felügyelő bizottság tagjai: Karap Mór, Nemes Kálmán, Márk Endre, Eötvös K. Lajos. Törvényszéki írás szakértők: Bechert Manó, Lukács Armin, Serly Ede, Kapros Gábor és Zimmermann Gyula. Orvos: dr. Horváth Károly.

Mulatság.

* **Mulatság Ér-Mihályfalván.** Mint ér-mihályfalvai tudósítónk értesít, az ottani izraelita nőegylet szegény gyermekek téli felruházása céljából f. hó 5-én fényesen sikerült *táncestélyt* rendezett. A sikerben az érdem oroszlanrésze a buzgó és kifáradhatatlan elnök Glück Adolfné ó nagyságát illeti. Az összes bevétel 149 frt 16 kr., melyből levonva 29 frt 10 kr. költséget, 120 frt 06 kr. maradt tiszta bevétel. Az estély folyamán többen éltették talpraesett felköszöntőkben a buzgó elnököt. Az 1-ső négyest 60 pár táncolt. Jelen voltak asszonyok: Benedek Mátyásné, Majer Zsigmondné, Pollák Mórné, Jakab Rezsóné, Kovács Béláné, Tolnay Jakabné, Szentiványi Ferenczné, Zucker Jakabné, Gáspárdi Gyuláné, Katz Sándorné, Grosz Emilné, Kulesár Gyuláné, Grosz Lajosné, Grünecz Jakabné, Grünfeld Mórné stb. — Leányok: Glück Helén és

Matild, Majer Adél, Beck Róza, Benedek Ilona, Deutsch Heléna, Szentiványi nővérek, Fon Róza, Gáspárdy Ida, Weisz Bella, Szalay Stefánia stb. — Felülfizettek a jótékony ezéla: Dr. Fon Antal 7 frt, Grödl testvérek (M.-Sziget) 5 frt, Mátray István 2 frt 50 krt, Beck család 2 frt 50 krt, Berger Dávid 2 frt 50 krt, — 2 frtot felülfizettek: Feldman Jakab, Altman Ede, Gáspárdi Gyula; 1 frtot Neuschloss Jenő (Bethlen Szt.-Miklós), Rosenberg Herman (Budapest), Krausz Lázár (Debreczen), Rosenfeld Henrik (Ér-Körtvélyes), dr. Bügler Adolf, Flegler János, Szentgyörgy A., Glück Henrik, Benedek Mátyás, Grünfeld Mór, Szathmári Sándor, Bajor Sándor (Székelyhid), Weisz Mór (Székelyhid); 50 krt Brüll Kálmán (Sz.-Somlyó), Pollák Mór, Kulesár Gyula, Moskovits Jakab, Szentiványi Ferenc; 20 krt dr. Ösztreicher Béla (Nesider). — Éjféltől után tombolajáték volt több esinos nyerevényekkel. A fesztelen mulatság reggeli 5 óráig tartott.

CSARNOK.

A mi vármegyénk

A vén hajdu meséje.

— Freskó. —

A Debreczeni Ellenőr számára írta:

Krúdy Gyula.

(Folytatás.)

Ő még nem látta az ő mostoha fiát. Ha a delizsáncz végig robogott a városban és a kocsis kürtjébe fújt, mindig megnyílt egy ablak fenn az emeleten az alispáné szobájából.

Aztán egyszer megállott a delizsáncz a vármegyeház előtt. Épen a kapualjában álltam és esendesen pipáztattam, mikor kiugrott Emánuel ur a kocsiából. Nem volt urfi többé, férfi lett belőle egészen, milyen szép délezeg, erős férfi! Bátor a tartása, sasé a szeme s az areza szabályos és megnyerő, mint egy antik isten. Mindjárt észrevett engem és megismert.

— No, Soma, hogy vannak itthon?

Olyan szívesen, olyan kedves mosolygással szólott, hogy örömben majd megcsókoltam a kezét. Így szeretett ő engem mindig, én meg tűzbe-vízbe mentem volna érte.

Fenn az emeleten pedig nyitva maradt az ablak s egy figyelő szőke női fej nézte a délezeg, szép mostoha fiút, a ki derült areczal sietett végig az udvaron át.

Mi hajduk hirtelen lecsatoltuk a delizsánczról a nehéz utiládákat és vittük Emánuel urfi nyomába az emeletre. A hogy a folyasóra értünk, kinyílt egy ajtó és kilépett az alispán ur. Előre indult és szembe jött a fiával. Komoly, szinte szomorú volt a tekintete, nem látszott rajta egy cseppet sem, hogy örülne. Emánuel ur pedig előreszaladt, megölelte és megcsókolta az apját.

— Én édes jó apám!

A hogy így átölelve tartották egymást, a napsugár bevillant a folyosó magas ablakain, megaranyozta azt az ősz fehér fejet és a fekete hajú, büszke tartású fiút, a melyek egymáshoz simultak.

Köny ragyogott az apának és a fiának is a szemében. Az öreg ur pedig kézen fogta a fiát és bevezette a bécsi német asszony szobájába, a melyik testvérhuga lehetne ennek a délezeg fiatal férfinak, a ki pedig anyja lesz neki ezentúl...

Kíváncsian várták az egész vármegyében, hogy mi fog történni. Hát bizony úgy maradt minden, mint ezelőtt volt.

csak épen annyi változott, hogy ha a méltóság asszony délutánokként lesétált a vármegyeház nagykertjébe az örökösen kötögető missz Marie helyett Emánuel urfi kísérte és együtt esónakáztak esténként a halastó vízi virágai között.

Szomoru, kétségbeesetten szomoru idők következtek.

Az urak furesákat kezdtek egymás között beszélni, olyanokat, hogy nem is merete elhinni senki. Ha meglátták Emánuel urfit a bécsi német asszonnyal, gúnyosan mosolyogtak össze és azt mondták: — Ahá!

Mennyi ocsmány gúny, eltitkolt, de rosszul titkolt aljas értelem van egy ilyen *ahá*-ban. Megértette mindenki, a ki akarta, csak ők nem vettek észre semmit. Együtt járkáltak továbbra is a kertben és virágokat fűztek bokrába . . .

Egyszer valami dolgom akadt a kertben. Lassan gondolkozva haladtam előre az árnyékos sétányokon, mikor hangokat hallottam a sűrűből: gerle turbékolás-szerű kacagó asszonyi hangot és egy elfojtott mély szenvedélyes férfihangot . . . Arrafelé haladtam lassan nesz nélkül és megbujtam egy öles hársfa mellett. Körülnéztem.

Elöl aranyos, zöld pázsit volt, a melyiken kaczerán játszadozott a lombok között bevillanó nyári napsugár. A pázsiton hevert bő bugyót vető otthoni ruhában a bécsi feleség, kicsi lakkezipős lábai kibujtak a szoknyafodrok közül s arca divajul mosolygott, ha szemébe villant a tréfás napsugár. Aranyos szöke fejét egy mohos fatörzsnek támasztotta és királynői nyakáról lesimultak a ruha fodrok. Mellette pedig ott térdelt Csomai Emánuel ur, a mostohafia és fogta a nő kezét, a melyikről váltig lecsuszlott a bő ujjú ruha és esőkelgatta azt a szoborszerű hófehér lilium illatú női kart . . .

Rémülten néztem őket. A vastag fatörzstől nem vehettem észre, de eszembe jutott, hogy ha felém találnak tekinteni, én a borzasztó szédüléstől menten összegyökörök. Megmozdulni sem tudtam volna, rájuk tapadt a szemem s nem tudtam volna róluik levenni a tekintetem.

A férfi szólott mély fojtott hangon, olyan volt ez a hang, mintha egy vastag ezüst pajzsot csaptak volna meg érez vesszővel és az utána rug a csapásnak. Tele volt az a pillantás, a melylyel egymásra néztek a pokol minden szenvedélyével, a melyik éget és rombol és nem ismer semmit.

— Natalie, én elrablom magát. Elvisszem messzire, ha nem jön, megölöm . . .

Egymásra meredt ismét a szemük: úgy égtek azok mint négy parázs. Az asszonynak lihegett a melle és elsápadt az egész arca. Elvonta a kezét és a kendőjével megtörölte a homlokát s lesütötte a szemét. Megesuklott a hangja mikor szólt, siró, reszkető volt az:

— Emánuel, maga a kétségbeesésbe hajt engem . . . Emánuel, könyörgöm . . .

Köny szökött a szemébe és végig folyt égő arcán. A férfi pedig odahajolt és lecsókolt azokat a könyveket és úgy lihegett hatalmas melle, mint egy gőzkazán.

— Natalie én szeretem magát és maga is szeret . . . Hallja, maga is szeret, ugy-e, mondja, szóljon . . .

A nő sirt és zokogott és úgy mondá végtelen szenvedélylyel:

— Szeretem.

Csend lett.

Úgy néztek egymásra, mintha megijedtek volna valami rémtől, ami a forró nyári levegőben végig suhant.

Az asszony felállt és esendesen indult előre. A fiu lehajtott fővel kullogott utána . . .

(Vége köv.)

Ingtalanok forgalma.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságánál.

— Folyó évi 1896. decs. 14-től 1896. jan. 4-ig. —

1. Ménes András és neje Balogh Sára veszik Varray János és neje Kollár Mária-tól ezeknek 3 hold s 600 □ öl területű on dódi földjüket a vele járó jogokkal együtt 1300 frt vételárért.

2. Kun Sándor és neje Gál Zsuzsánna veszik Szilágyi Mihály, Szilágyi Sára, Bozsó Jánosné, Szilágyi János, Szilágyi Juliánna, Barkosi Péterné, Szilágyi István, Király Sándor és neje T. Kiss Zsuzsánna, Király István és neje Kecskés Erzsébet, Halász Bálint és neje Fulagy Zsuzsánától ezeknek elepi 59 hold 100 □ öl területű tanya-birtokot 13200 frt vételárért.

3. Kovács Péter és neje Nagy Zsuzsánna veszik Ungvári György és neje Kapitány Sárától ezeknek ondódi szántóföldjüket 975 frt vételárért.

4. Nagy Lajos és neje veszik Faragó Sándor és nejétől ezeknek 3389 sz. a. házukat 2400 frt vételárért.

5. Szabó Ferencz és neje veszik Tordai János és nejétől ezeknek 300 □ öl csapó-kerti szőlő földjüket 330 frt vételárért.

6. Tóth Péter és neje veszik Lőrinczi Mihály és nejétől ezeknek 19 hold és 1060 □ öl bányi kaszállójukat 1283 frt 04 kr. vételárért.

Debreczeni Városi Színház.

Idény-bérlet 84 sz. Páros-bérlet 84 sz.

Ma kedden, 1896. január 7-én,

Otrokoesi Vég Vilma k. a. felléptével.

A hol unatkoznak.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta: Pailleron E. Fordította: Paulay E. (Rendező: Hevessy.)

Személyek:

Bellac	—	—	Szathmáry
Céran Roger	—	—	Klenovits
Raymond Pál	—	—	Tapolczay
Toulonnier	—	—	Hevessy
Tábornok	—	—	Némethy
Vírot	—	—	Sándor E.
François	—	—	Nádasi
Saint Reault	—	—	Krémer
Gaiac	—	—	Rózsahegy
Des Millets	—	—	Ifj. Németh
Réville hercegné	—	—	Lubrinicz J.
Loudanné	—	—	Bogyó I.
Raymond Jeanne	—	—	Csorny B.
Watson Lucy	—	—	Klenovitsné
Villiers Susanne	—	—	Vég V. k. a.
Céran grófné	—	—	Kiss Irén

Történet: Céran grófné palotájában, Saint-Germainban 1881.

Holnap Szerdán, 1896. január 8-án,

páratlan bérletben:

Kék szakálu herceg.

Operette 4 felvonásban.

Szerkesztői posta.

Barát, A Remény nélkül ez szép költemény még nem jelent meg, de legközelebb hozni fogjuk. Csakis azért késétt, mert sok volt a közleni való, melyek aktualis értéküket veszítették volna el, ha közlésüket elmulasztjuk.

B. S. Jászberény. A szivességet köszönöm. A napokban hosszabb magánlevél megy. A jogászbárá S. F. és R. Gy. várjuk.

O—X. Ha Ön abban a véleményben van, hogy jól versel, akkor Ön mélyen téved. Szolgáljon ez utmutatásul a jövőre.

Vasuti menetrend.

— Érvényes 1895. október hó 1-től. —

Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul:

Budapest felé (gyorsvonat)	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest—Nagyvárad felé	délután 12 ó. 36 p.
	este 10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé ¹⁾	délután 3 ó. 48 p.
	délben 12 ó. — p.
	este 8 ó. 15 p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	délután 4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este 8 ó. — p.
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel 8 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel 5 ó. 15 p.
Miskolcz—Kassa felé	reggel 8 ó. 25 p.
Miskolcz—Kassa felé	este 8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	délután 4 ó. 02 p.
	reggel 5 ó. 48 p.
H.-Böszörmény—Bü 1.	m. á. v.-től reggel 6 ó. 04 p.
Sz.-Mihály felé	m. á. v.-től délután 3 ó. 57 p.
	vásártérről " 4 ó. 10 p.
Füzös-Abony felé	m. á. v.-től reggel 5 ó. — p.
	vásártérről " 5 ó. 13 p.
Ohat—Kócs—Polgár felé	m. á. v.-től d. u. 4 ó. 12 p.
	vásártérről " 4 ó. 22 p.
Derecske-Nagy-Léta felé	r. 8. ó. 35 p. és d. u. 4 ó. 17 p.

Budapestre érkezik:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor induló	gy. v. d. u. 1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 " " " " " "	sz. v. este 8 ó. 10
az este 10 ó. 31 " " " " " "	reggel 5 ó. 45

Debreczenbe érkezik.

Budapest—Nagyvárad felől	délután 3 ó. 47 p.
" " " " (gyorsvonat)	este 7 ó. 09 p.
" " " " " "	éjjel 2 ó. 40 p.
Nagyvárad—P.-Ladány felől	reggel 7 ó. 41 p.
Csak P.-Ladánytól	reggel 4 ó. 55 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel 7 ó. 50 p.
" " " " " "	délután 12 ó. 16 p.
" " " " " "	este 10 ó. 16 p.
Csak Szatmártól	este 7 ó. 45 p.
Kassa-Miskolcz felől	reggel 8 ó. 07 p.
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	déli 12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől	este 7 ó. 40 p.
	reggel 8 ó. 09 p.
B.-Szt.-Mihály—	m. á. v.-hoz " 8 ó. 17 p.
H.-Böszörmény felől	vásártérről " este 8 ó. 35 p.
	m. á. v.-hoz " 6 ó. 44 p.
F.-Abony felől vásártérről	délután 5 ó. 21 p.
	m. á. v.-hoz " 5 ó. 30 p.
Ohat—Kócs—Polgár felől vásártérről	reggel 7 ó. 50 p.
	m. á. v.-hoz " 8 ó. — p.
Derecske-Nagy-Léta felől	r. 7. ó. 25 p. d. u. 3. ó. 18 p.

¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Szabó Lajos Fiai

czég

tudatja a n. é. közönséggel, hogy a közelgő farsangra már raktárra érkeztek a 1a—39—4

legújabb —

Farsangi divat-

— cikkek:

szines selymek, lusztterek, világos színű divatszövetek, legyezők, szalagok, keztük.

Egy elsőrendű szőnyeg-gyár

keres DEBRECZENBEN

ügyes, tekintélyes férfiut,

ki képviselné a gyárat Észak-Magyarországrészén. Ajánlatok csak szakemberektől vétetnek figyelembe „R. T. poste restante Rossbach in Böhmen” cím alatt. 35—1

9932 tk.
1895

II.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a debreczeni ipar- és kereskedelmi-bank végrehajthatónak, Róth Dezső és neje végrehajtható elleni 1071 frt 93 kr. tökévelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (derecskei kir. járás-bíróság) területén lévő, Derecske község területén fekvő, — a derecskei 2396. sztkvi A + I rend. 4 hrsza. beltelekes háznak Weiszhaus Záli nevén álló fele részére az árverést 824 frt 50 krban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1896. év február hó 4 ik napján d. e. 9 órakor** Derecske község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 82 frt 45 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 33 1/3 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, — avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz k a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál, 1895. évi november hó 15-ik napján.

Nagy Károly
kir. t.-széki bír.

35-1-1

1747 vk.
1895.**Árverési hirdetmény.**

A debreczeni kir. bíróságnak 26240 1895 P. sz. végzése folytán közhírré tételik, miszerint Adolf Löbl czég részére Monár Lajos debreczeni lakostól 93 frt 63 kr. töke, ennek 1895 évi május hó 21. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 15 frt 46 kr perkölttség erejéig 1896 évi november hó 26 án bíróság fe ü foglalt és 1266 frt 90 krba becsült árú, bolti felszerelvények és egyebekből álló ingóságok **1896. évi január hó 16-án d. e. 9 órakor** kezdetét veendő és Várad-utca 2081. sz. z. megartandó nyilvános bírói árverésen a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett s úkség esetén becsáron alól is el fognak adatulni.

Debreczen 1895 december hó 30.

Sugár Gyula
bírói kiküldöt.

33-1-1

Paczelt János

mag- és virág-kereskedése Debreczenben.

Van szerencsém a nagyérdemű virágkedvelő közönség becses figyelmébe ajánlani

a legszebben nevelt nyiló- és szobai-növényeimet,

melyeket szedik (v. óta sok fáradozással az itteni rossz víz-vízviszonyok miatt sikerült kifejlesztetni. Biztosítom b. vevőimet, hogy a tőlem vásárolt növények hosszú időre szépek maradnak.

Ajánlok menyegzői-, bál- és névnap-csokrokat legszebb és legizlésebb kivitelben, mell- és fejdíszek legszebb és legfrissebb virágokból készülnek. Vidékre küldve gondos csomagolás. Temetésekre való élő virágkoszorúk és virágkosarak galambokkal vagy más hozzá alkalmas madarakkal, izléseesen díszítve mindenkor gyorsan és pontosan készítek.

Felkérem a virágkedvelőket, hogy bármily csekély megrendeléssel is szereztesse nekem. Biztosítom előre is, hogy minden szép, finom kivitelű és oly olcsó árban számítottak, hogy olcsóbban sehol nem kapható. Mintán nálam örökös tavasz van és mindenkor oly készlet friss legszebb virágot tartok, hogy velem senkikom versenyezhet.

Becsés pártfogásért esedezve vagyok teljes tisztelettel.
Megrendelések telefonon is eszközölhetők. Paczelt János.
10-9-4
Telefon-szám 179.

Meghívó.**A „HAJDU-MEGYEI TAKARÉKPÉNZTÁR“**

1896 január 19-én d. e. 10 órakor H.-Szoboszlón,

saját helyiségében

rendes közgyűlést

tart, melyre a részvényesek tisztelettel meghívattak.

TÁRGYAK:

1. Az 1895. évi zárszámadás, mérleg, igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentés, a nyereség felosztására vonatkozó javaslattal és a felmentvény megadás.

2. Az elősorolt tárgyakkal összefüggésben levő, a közgyűlés előtt legalább három nappal az igazgatósághoz beadott netáni indítványok.

A mérleg és összes számadások, az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésével, a közgyűlést megelőző 8 nappal az intézet helyiségében a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Figyelmeztetnek a t. részvényesek, hogy az alapszabályok értelmében a közgyűlésen csak azon részvényesek gyakorolhatják az öket megillető jogokat, a kik részvényeiket a le nem járt szelvényekkel a közgyűlés előtt három nappal a társulat pénztáránál letéteményezik.

Kelt H.-Szoboszlón, 1896 január 1-én.

28-3-1

Az igazgatóság.

„Csokonai“ nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1896.

213.

Az

„ISTVÁN“ gőzmalom társulat

örleményének

ÁRJEGYZÉKE

saját raktárában.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Kötelezettség és engedmény nélküli készpénzfizetés mellett.

ZSÁKKAL EGYÜTT.

100 kiló

A Asztali dara nagyszemű	13.20
B Szinte „ aprószemű	12.80
O. Királyliszt	12.80
1. Lángliszt kivonat	12.20
2. 1. s rendű zsemlyeliszt	11.80
3. Zsemlye liszt	11.40
4. 1.-s rendű kenyér liszt	11.—
5. Közép kenyér liszt	10.60
6. Kenyér liszt	10.—
7. Barna kenyér liszt	8.40
8. Takarmányliszt	6.20
11. Finom korpá zsákkal	3.80
11. „ „ zsák nélkül	3.60
12. Durva korpá zsákkal	3.80
12. „ „ zsáknélkül	3.60
C-írke buza zsák nélkül	3.—

A zsákok súlytartama tejsúlyt tartalmazó nyak vége.

A. B. 0—6 számig	85 kiló.
7. és 8. szám	70 „
11. 12.	50 „

Debreczen, 1895. december 1. 26-2-2

9932 tkv.
1895**Pót-hirdetmény.**

Tekintve, hogy a 9339/95 tkvi sz. a. e helyen kibocsátott hirdetményem az árverés 300 frt töke, ennek 1894 november 20-tól folyó 6% kamatai, 3 frt 75 kr óvás, 1/3 % váltódíj 21 frt 71 kr per, 11 frt 65 kr végrehajthatási és 10 frt 65 kr árverési költségek erejéig Freund Samu debreczeni lakos javára a derecskei 2396 sztkvi A + I rend 4 hrsza. beltelekes háznak Róth Dezső nevén álló fele részre elrendelve C. 47 sor sz. a. immár főjegyezve lett; az alapon a Freund Samu korábbi végrehajthatóhoz való csatlakozás az 1881. évi LX. t.-cz. 166 §-a értelmében hivatalból kimondatik; ennél fogva elrendeltetik, hogy a derecskei 2396 sztkvi A + I rend. 4 hrsza. beltelekes háznak Róth Dezső nevén álló fele részére, Freund Samu érdekében 9539/95. tkvi számu hirdtménnyel elrendelte s **1896. évi február 4-én d. e. 9 órakor** Derecske község házához kitzított bírói árverés a debreczeni ipar- és kereskedelmi bank javára és 1071 frt 93 kr. töke követelés és jár. kielégítése végett az idézett t.-cz. 167. §. alapján megtartatik.

Miről dr. Kola János ezuttali végrehajtható, dr. Fehér Ferenc korábbi végrehajtható ügyvédjei és Róth Dezső Derecskén értesítettek.

Kelt a debreczeni kir. törvényszék, mint a telekkönyvi hatóságnál 1895. november 15.

Nagy Károly
kir. t.-széki bír.

34-1